

Artikel van de maand – Februari 2012

Missiologische waarnemingen in het NT (8) – Tessalonicenzen

Door Dr. Steef van 't Slot

Paulus' intieme relatie met de leden van 'zijn' gemeentes blijkt uit zijn consequente gebed en dankzegging voor hen.¹ Hij en zijn collega's woonden *te midden van* de Tessalonicenzen,² niet in een zendingspost of hotel. Wonen te midden van de doelgroep kweekt banden van saamhorigheid en stimuleert en versterkt persoonlijke relaties.

Hij beschrijft zijn intimiteit met hen in ouderlijke termen: 'moeder', 'kleine kinderen', 'vader' en wederzijds 'verlangen'; en in 'we deelden niet slechts het evangelie met jullie, maar ook onze levens'.³ Hij is dankbaar dat ze desondanks zijn boodschap niet als louter menselijk, maar als van God, zagen.⁴ De vriendschap had zijn apostolische autoriteit niet bedorven.

Paulus complimenteert hen dat ze volgelingen – de beste kwaliteit discipelen – van de Heer en van hem en zijn collega's waren geworden.⁵ Bekering en discipelschap zijn twee helften van hetzelfde proces. Ze waren ook volgelingen van de Judese gemeenten, door vervolging te ondergaan.⁶ Lijden als gevolg van hun getuigenis loopt als een rode draad door deze brieven.⁷ En getuigen waren ze! Hun levens modelleerden waar Christen-zijn. Ze predikten het evangelie in en buiten Griekenland; hun geloof werd overal bekend. Paulus hoorde zelfs van elders hoe goed ze het evangelie hadden ontvangen toen hij en zijn team voor het eerst kwamen.⁸ Ook gaf hij hun het voorbeeld, voorbede te vragen voor zijn bediening, en ondanks vervolging vroeg hij ook gebed om van slechte, verdorven mensen verlost te worden.⁹

De Tessalonicenzen hadden zich van hun afgoden tot de levende God gekeerd.¹⁰ Paulus richt zich tot een meerderheid van heiden-gelovigen; Joden lijken een minderheid te zijn geweest.

We glimlachen, als we lezen 'u weet ... dat onze komst bij u niet zonder vrucht was'.¹¹ Zij dachten daar zo niet over maar *hij*; vandaar zijn opluchting toen zijn bediening succesvol bleek.¹² Zelfs de grote Paulus was menselijk genoeg om bemoediging nodig te hebben!

¹ 1 Th. 1:2,3; 2:13,17; 3:9,10 & 2 Th. 1:3,11,12; 2:13

² 1 Th. 1:5b

³ 2:7,8,11; 3:6

⁴ 2:13

⁵ 1:6 & 2:10,12

⁶ 2:14

⁷ 1:6; 2:2,14; 3:3,4 & 2 Th. 1:4,5; 2:4; 3:2

⁸ 1 Th. 1:7-9a

⁹ 5:25 & 2 Th. 3:1,2

¹⁰ 1 Th. 1:9b

¹¹ 2:1

¹² 3:1,2,5-8

Slaag, gevangenschap, ketenen en een aardbeving hadden ons misschien onze zendingsvelden doen verlaten, maar Paulus en Silas reageerden daar anders op in Filippi. Ze verlieten die stad gewoon en zetten hun bediening voort in Tessalonica.¹³

Zijn eigen lijden maakte het onnodig de Tessalonicenzen te herinneren aan zijn goede motieven,¹⁴ hoewel sommigen die in twijfel trokken en hem van hebzucht beschuldigden. Wat zijn motieven betreft, stelt Paulus dat zelfs als hij de Tessalonicenzen zou kunnen misleiden, God er is Die niet misleid kan worden, en Paulus getest en goedgekeurd had als zending.¹⁵ In dit licht noemt hij ook zijn tentenmakers principes – namelijk niemand tot last te zijn.¹⁶ Tijdens zijn dienst in Tessalonica ontving hij ondersteuning uit Filippi.¹⁷

Paulus werd niet gedreven door valse sentimentaliteit ten opzichte van Joden, maar zag hun geestelijke conditie zoals die was.¹⁸ Dit leidde niet tot ‘etnisch exclusivisme’;¹⁹ hij predikte het evangelie altijd eerst aan hen. Zijn liefde voor hen blijkt onder andere uit Rom. 9-11.

Geen zending kan altijd volgens plan werken. Paulus wist *wie* hem tegenhield.²⁰ Soms veranderde de Heilige Geest zijn richting; een andere keer werkte Satan hem tegen.²¹ Hij loste dat op door een eenvoudig gebed: ‘God ... en onze Here Jezus ... bane ons de weg tot u’.²²

‘Toen we²³ het niet langer konden uithouden ... stuurden we Timotheüs’.²⁴ Naar Tessalonica gaan, zou zijn net begonnen werk in Korinthe onderbroken hebben. Het is goed medewerkers te hebben die op andere missies gestuurd kunnen worden.

‘De Heer doe u toenemen in liefde tot elkaar *en tot allen* ...’ is een voorwaarde tot zendingswerk geweest sinds Jezus dat zei.²⁵

Het is erg belangrijk voor kerken in de Ontwikkelende Wereld ‘uw *eigen* zaken te behartigen en met uw handen te *werken ... zonder iets nodig te hebben*’ en ‘de ongeregelde terecht te wijzen’.²⁶ Ongeregelde en armoede zijn verwant en het aantal kerken en organisaties dat afhankelijk is van buitenlandse fondsen en personeel is alarmerend. Zulke kerken sturen gewoonlijk ook geen zendingen uit. Paulus geeft aan hoe dit zou moeten veranderen.²⁷

Waardig te wandelen naar Gods roeping²⁸ betekent voor de Tessalonicenzen meer dan een heilig, voorbeeldig leven te leiden; het sluit ook een ‘welgevallen in het goede en het werk des geloofs’ in. Deze woorden moedigen evangelisatie en zending onder ongelovigen aan.

¹³ Hand. 16:22-28; 1 Th. 2:2

¹⁴ 2:3,5

¹⁵ 2:4

¹⁶ 2:4,6,9 & 2 Th. 3:7-9

¹⁷ Filip. 4:16

¹⁸ 1 Th. 2:14b-16

¹⁹ Geen gangbare term, maar één die bijvoorbeeld de houding beschrijft die Jona had ten opzichte van de Assyriërs: hij sloot hen in zijn gedachten uit van het recht het Woord van God te horen

²⁰ Dit is een voorbeeld van hoe de gave van onderscheiding van geesten kan werken, 1 Kor. 12:10

²¹ Hand. 16:7 & 1 Th. 2:18

²² 3:10,11

²³ Paulus en waarschijnlijk Lukas, vergelijk met Hand. 16:10-17a (‘wij’ en ‘ons’) hoewel we niet met zekerheid kunnen zeggen op welke plaatsen Lukas aanwezig was. Ook kon Silas al uit Berea teruggekeerd zijn

²⁴ 3:1-8

²⁵ Vergelijk 3:12 (mijn cursivering) met Joh. 13:35 & 17:23

²⁶ 4:11,12; 5:14 (mijn cursivering)

²⁷ 2 Th. 3:6-12

²⁸ 1:11 & 2:17b (mijn cursivering)

Ook zendingsdocumenten kunnen vervalst worden,²⁹ en moeten worden gecontroleerd op echtheid. Satan benut iedere truck, Gods werkers en hun onderwijs in diskrediet te brengen.

²⁹ 2:2; 3:17